

Hva menes egentlig med...

“FØDT
PÅ NY”?

ANNA DJERNÆS

Hva menes egentlig med...

“FØDT PÅ NY”?

av Herbert W. Armstrong

Copyright © 1984
Guds Verdenside Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

Hva mener egentlig med...

“FØDT PÅ NY”?

av Herbert W. Armstrong

Dette heftet er ikke til salgs. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Copyright © 1984
Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

*Vær ikke for sikker på at du vet det! Mange be-
kjennende kristne tror i
fullt alvor de er blitt "født
påny" — men de forstår ikke
hva Jesus mente med disse
ordene. Det sanne svaret er ikke
bare overraskende — det er
overveldende! DEN VIKTIGSTE
SANNHET du kan kjenne til. Den
blir her gjort SÅ KLAR at du vil
FORSTÅ den!*

De i Judas kjente — eller lærde og kjente — Malakias' profeti om dette. Det var Guds evangelium — og ordet "evangelium" betyr Guds nyhet.

Jesus var en NYHETSFORMIDLER. Hans nyheter var noe helt nytt — noe som aldri før var løst løst for menneskeheden. Det var den helligste nyhet som menneskene er fortalt. Faktisk nesten for hellig for mennesker til å tro på. Det var nyheten om menneskets granselose, overmånelige potensiale.

En humanistisk spaltist skrev et stykke om nyheter i en dagsavis. Det er faktisk Guds nyheter, påstod han, i og med at det er rapporter om begivenheter som allerede har skjedd. Derfor er det, når det blir trykt, ikke lenger nytt, men GAMMELT stoff. Han påstod at det egentlig burde hete GAMMELNYHET.

HVORFOR forstod ikke fariseeren Nikodemus da Jesus sa: "Uten at noen blir født på ny, kan han ikke se Guds Rike"?

HVORFOR forstår ikke folk disse ordene idag?

Hvor mange idag vet at Jesu evangelium var en sensasjonell **FØRSTEGANGSNYHET** som aldri tidligere var blitt **KUNNGJORT**?

Jesus var en nyhetsformidler

De i Judea kjente — eller burde ha kjent — Malakias' profeti om dette. Det var Guds evangelium — og ordet "evangelium" betyr **GOD NYHET**!

Jesus var en **NYHETSFORMIDLER**. Hans nyheter var noe helt **NYTT** — noe som aldri før var bekjentgjort for menneskeheten. Det var den herligste **NYHET** som noensinne er fortalt. Faktisk nesten for herlig for mennesker til å tro på. Det var nyheten om menneskets grenseløse, oversanselige potensiale.

En humoristisk spaltist skrev et stykke om nyheter i en dagsavis. Det er faktisk **IKKE** nyheter, påstod han, i og med at det er reportasjer om begivenheter som allerede har skjedd. Derfor er det, når det blir trykt, ikke lenger **NYTT**, men **GAMMELT** stoff. Han påstod at det egentlig burde hete **GAMMELHETER**!

Det fantastiske budskapet som Jesus kom med, var NYHETER! Det var ikke en rapport om noe som hadde hendt. Det var en nyhet fortalt FORUT! — en nyhet om en nesten utrolig, UTOPISK VERDEN AV IMORGEN!

Og den er til å *stole på!*

Det var nyheten om at vi kan bli *født påny!* Allikevel er det nesten ingen som forstår den!

HVOR MANGE vet selv idag at Jesu evangelium IKKE på noen måte var en ny eller anderledes religion — likevel var det så FANTASTISK at det faktisk kunne TA PUSTEN FRA EN — så tilsynelatende *utrolig*, så overveldende at det burde ha fått tilhørerne til å bli svimeslått av ærefrykt! Det skjedde ikke. HVORFOR?

HVORFOR har det aldri vært anerkjent av verden som den fantastiske NYHET det faktisk var?

Ganske enkelt fordi lederne i Judea forkastet det — hatet det — hatet Jesus fordi han kunngjorde den vidunderlige store nyhet — og vendte de fleste av folket imot det. Det er blitt så feilaktig fremstilt, så forvridd og så ondsirnet omtalt, at hele verden er blitt forført — og har *misforstått det* totalt! Bibelen sier HELE VERDEN — *alle nasjoner* — er blitt forført angående dette evangeliet!

Tiden var da kommet da dette budskapet skulle bli forkynt! Tiden er idag kommet for at dets sanne MENING skal bli gjort så KLAR at folk kan *forstå det!*

Det vil bli gjort i dette heftet! Og det er en avgjørende UTFORDRING til deg som nå leser det!

Og du må *forstå*, forstå hva denne nyhets-forkynnelsen gikk ut på; ellers kan du aldri *forstå* hva Jesus mente med å bli "født påny".

Hva gikk nyheten ut på?

Legg først kort merke til hva det forbløffende nye budskapet gikk ut på!

Forut-meddelelsen i Malakias' profeti sier: "Se, jeg sender mitt bud, og han skal rydde vei for mitt åsyn; og brått skal han komme til sitt tempel, Herren som I søker [Messias], paktens engel [eller budbringer] . . ." (Mal. 3:1).

Legg nå merke til begynnelsen av budbringerens proklamasjon av dette budskapet.

Det er gjengitt i Markus' evangelium, kapittel 1: "Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønnns evangelium. Som skrevet står hos profeten[e Malakias og] Esaias . . ." Så følger sitatet fra Malakias som ovenfor gjengitt, og det er fulgt av beretningen om døperen Johannes som rydder vei for Budbringeren.

Så i vers 14: "Men etterat Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte GUDS RIKES evangelium" [*oversettets kommentar*: Hvorfor dette i nyere norske oversettelser er forkortet til 'Guds evangelium' vites ikke, men uttrykket står heldigvis uavkortet i Luk. 4:43]; og vers 15: "... og sa: Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær, omvend eder, og tro på evangeliet!" Det vil si: TRO den gode nyhet!

Hva er Guds Rike?

Hva mente han med Guds Rike?

Hele Jesu budskap — hans evangelium — var om GUDS RIKE! Men få vet noe om det idag.

Et rike er A) en nasjon av folk B) med en egen regjering.

I noen tilfeller er nasjonens folk etterkommere — barna — til én mann. Den tyrkiske nasjon er etterkommerne av oldtidens Esau, tvillingbror til Jakob, hvis navn ble endret til Israel, og som ble far til nasjonen Israel. Før tvillingene ble født, sa Gud til deres mor, Rebekka: "I ditt liv er det to folk . . ." (1. Mos. 25:23).

Nå skulle Jesus, Messias, komme som "PAKTENS Budbringer". "Den gamle pakt" hadde etablert Israels kjødelige barn som NASJONEN eller KONGERIKET av kjødelige *mennesker*, kalt KONGERIKET ISRAEL. Jesus kom som Budbringeren, som bekjentgjorde budskapet om den NYE pakt som skal opprette Guds Rike av GUDS barn som består av Ånd!

På samme måte som oldtiden Israels rike bestod av menneskeFAMILIEN etter mennesket Israel, vil Guds Rike bestå av den *guddommelige* Familie fra GUD den Guddommelige!

Hva har dette å gjøre med å "bli født påny"? Det har *alt* med det å gjøre!

Daniel forutsa-det

Profeten Daniel skrev om Guds Rike. I annet kapittel av

hans bok, etter å ha forutsagt det kaldeiske (babylonske) verdensrike, det persiske rike, det gresk-makedonske rike som ble delt i fire riker, og det romerske verdensrike som strekker seg helt frem til det gjenopprettede "Hellige romerske rike" som nå er under utforming i Europa, leser vi følgende: "Og i disse kongers dager [det kommende Europas forente stater] vil himmelens Gud opprette et rike, som i all evighet ikke skal ødelegges . . . det skal knuse og gjøre ende på alle hine riker, men selv skal det stå fast evindeligen" (Dan. 2:44). For å "stå fast evindeligen" må det nødvendigvis være et rike av UDØDELIGE, ikke av dødelige.

Det vil være et RIKE MED VERDENSHERREDØMME!

Daniels 7. kapittel fremstiller det igjen — og viser sammenhengen med å bli "født påny". De fire verdensrikene — fra og med Babylon til og med Rom og dets kommende gjenreisning i Europa — er avbildet som fire villdyr.

De hellige blir udødelige

Vers 17: "Disse fire store dyr betyr at fire konger [kongeriker] skal oppstå av jorden, men den Høyestes *hellige* skal få riket og ha det i eie til evig tid, ja i evigheters evighet." For å ha det i eie TIL EVIG TID må de hellige være UDØDELIGE!

Så førte den babylonske religiøse makt, nå den romerske, "krig mot de hellige og fikk overhånd over dem, inntil Den gamle av dager [Kristus ved hans gjenkomst] kom, og Den høyestes hellige fikk sin [doms-]rett, og tiden kom da de hellige tok Riket i eie" (vers 21-22). Les også vers 27.

Kristi gjenkomst er slik beskrevet: "Og den syvende engel blåste, og høye røster lot seg høre i himmelen, som sa: Kongedømmet over verden [denne verdens riker] er tilfalt vår Herre og hans Salvende [Kristus], og han skal være Konge i all evighet" (Åp. 11:15).

Men til tross for disse og mange flere slike skriftsteder er det mange forførte teologer som villeder folk idag, idet de sier at KIRKEN er Guds Rike! Eller at "Riket" er et mystisk eterisk ingenting "i menneskenes hjerter".

Jesus sa: "Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær."

Hva mente han? HVORFOR er dette budskapet aldri tidli-

gere blitt bekjentgjort? For å kunne svare kreves en historisk bakgrunn.

Engang var det fred på jorden

Tanken om at det eksisterer en djevel, er ikke populær idag. Men om og om igjen legger Bibelen stor vekt på at en virkelig og bokstavelig djevel er nærværende.

Bibelen åpenbarer at denne jord opprinnelig var et FREDELIG, lykkelig sted — en virkelig utopi. Den ble da styrt ved GUDS REGJERING. Denne regjering vil en gang påny bli GJENOPPRETTET (Apg. 3:20-21) ved Kristi gjenkomst til jorden i Guds enestående MAKT og HERLIGHET!

Men hva skjedde? HVORFOR har vi ikke den regjeringen, nå? *Hvorfor* er det ingen FRED på jorden?

Da jorden opprinnelig ble skapt, ropte englene av FRYD! (Job 38:7.) Den var skjønn. Den var FREDFULL. Den var befolket av engler — dengang ikke av mennesker. Den var styrt ved GUDS REGJERING. Der var en erkeengel — en kjerub ved navn Lucifer (som betyr LYSbringer) — en av de to kjerubene hvis vinger strakte seg over selve Guds trone i himmelen. Lucifer var omhyggelig opplært i administrasjon en av GUDS REGJERING (Jes. 14:12-14; Esek. 28:12-17).

Gud regjerer ved sin åndelige lov — en lov som er basert på *kjærlighetens* prinsipp. Kjærlighet først til Gud ved å være ham underdanig og lydig, og så til hans skapninger — ved utstrømmende omsorg for andres ve og vel. Men Lucifers hjerte ble oppløftet til forfengeligheit på grunn av hans skjønnhet og store viten. Han gjorde opprør mot Gud, gjorde mytteri og satte igang med å organisere sine engler som en invasjonshær for å beseire GUD — for å styre hele det enorme UNIVERSET. Dette diskvalifiserte ham som jordens hersker. Men selve prinsippet i Guds styre gjør det nødvendig at herskeren fortsetter i embetet inntil en etterfølger kvalifiserer seg og blir innsatt i embetet.

Lucifers navn ble endret til djevelen Satan. Hans engler ble til demoner. Som et resultat av dette universelle opprør på jorden ble det total ødeleggelse og kaos over hele jorden. På seks dager gjenskapte Gud jordens overflate (1. Mos. 1) idet han skapte en ny fauna og flora — og så MENNESKET!

Da mennesket fremstod

Gud formet MENNESKET, ikke etter en dyreart, men i Guds egen lignelse — ikke av åndelig substans som Gud selv, men av materielt kjøtt og blod. Det første menneske, Adam, far til menneskerasen, lot Satans innstilling av OPPRØR få plass i sitt hjerte, og dermed sviktet han i å kvalifisere seg som Satans etterfølger.

Straks etter at Jesus var døpt av Johannes (Mark. 1:9-11), gjennomgikk han den mest gigantiske kamp som noensinne er blitt utkjempet, kampen da han ble fristet av djevelen (vers 12-13).

Jesus var kommet for å kvalifisere seg til å ta over etter Satan — for å gjenopprette Guds regjering på jorden og få VERDENSFREDEN tilbake! Men, slik som den første Adam hadde vært utsatt for Satans fristelse og gitt seg over til den, måtte Jesus stå ansikt til ansikt med denne diskvalifiserte Satan og overvinne ham.

Jesus gjennomgikk denne prøven under de mest prøvende og vanskelige omstendigheter som tenkes kunne. Han var blitt nesten totalt tømt for fysisk styrke etter å ha fastet i 40 dager og netter — uten mat og drikke! Og dog, i denne fysiske svakhet var han blitt *åndelig* sterkere.

Få har noensinne fattet den fantastiske kamp som fant sted i denne avgjørende fristelsen. Jesus motstod Satans veldige fristelser. Han gjorde det ved å sitere Skriften og ADLYDE GUD. Han *beviste* under den størst mulige prøvelse at han ville adlyde Guds lover og trofast administrere Guds REGJERING. Så viste han i den ytterste fysiske svakhet, men i overlegen åndelig styrke, at han var Satans Overmann ved å gi Satan en skarp befaling om å gå — og den slagne Satan vek fra ham!

Så, etter å ha kvalifisert seg til å stå for Guds Regjerings administrasjon på jorden, kom Jesus til Galilea (Mark. 1:14) og sa som ovenfor sitert: "Tiden er fullkommet, og Guds Rike er kommet nær"! (vers 15.)

ÅRSAKEN til at nyheten da var NY

HVORDAN ble tiden fullkommet?

HVORFOR var Guds Rike kommet nær — hvorfor ikke tidligere?

Ganske enkelt fordi den herlige nyheten om det kommende Guds Rike ikke kunne kunngjøres FØR en etterfølger hadde KVALIFISERT seg til å ta over etter Satan som jordens hersker!

Endelig var Guds Rike — Guds STYRE over jorden — kommet nær! Endelig var det blitt sikkert, og tiden blitt fullkommet! Den Ene som hadde kvalifisert seg til å styre jorden, var nå fri til å kunngjøre sin kommende Regjering!

ÅRSAKEN TIL at Riket ennå ikke er satt opp

Allikevel skulle Jesus ikke straks *ta over* styret. Det var flere grunner til dette:

1) Gud hadde satt opp en bestemt PLAN med en bestemt tidstabell for å gjennomføre sin HENSIKT her nede! Det er en 7000-årig plan på syv tusenårige "dager" som gjenskapelsens syv faktiske dager var et forbilde på. De første seks av disse årtusenene var satt av for mennesket til av egen fri vilje (dog influert av Satan) å gå sine egne veier. De var også hva virkning angår, satt av som seks tusenårige "dager" for Satans "arbeide" med å forføre menneskeheten, og som så skulle følges av en tusenårig "sabbat" hvor Satan vil ha en *påtvunget* hvile fra sitt arbeide med å forføre nasjonene, og hvor Gud vil lære menneskeheten sin SANNHET!

2) I Guds PLAN skulle Jesus først velge disipler og lære dem opp til å bli apostler, og disse skulle fortsette med å proklamere den GODE NYHET — og bli grunnlaget for hans Menighet.

3) Kristus kommer til å sette opp en verdensregjering over alle jordens land bare under administrasjon av en veltrenet, erfaren stab. De første seks tusen år av menneskelig erfaring har til fulle bevist at mennesket, under Satans innflytelse, er helt ute av stand til å styre seg selv. Regjeringer opprettet av mennesker har alltid feilet i å bringe jorden FRED. Men selv menneskene idag synes uvillige til å innrømme denne kjensgjerning. Mennesket forsøker fortsatt, forgjeves, å arbeide og slåss for FRED. Det er *her* det å bli "født påny" kommer inn.

Det er også her det å bli "født påny" er blitt sørgelig

misforstått og vrangtolket! Guds Regjering vil bli en GUDDOMMELIG REGJERING ved de hellige som er forvandlet til guddommelige *åndelige personer*, født av GUD! Slik de som er født av mennesker, er *menneskevesener*, slik vil de som blir født av Gud, være GUDDOMMELIGE VESENER, som har fått UDØDELIGHET! De vil bli født inn i — komme inn i — arve — GUDS RIKE.

Riket — en Familie

Et RIKE er en nasjon som består av folk, såvel som denne nasjonens REGJERING. GUDS Rike består av Guds guddommelige FAMILIE. Den Ene som vi vanligvis tenker på som GUD, er FAR til denne Familien.

Kristus er en Sønn av Gud — et medlem av den guddommelige FAMILIE, slik også vi kan bli det!! Denne guddommelige FAMILIE er Guds Rike.

Det finnes seks "RIKER" — mineralriket, planteriket, dyreriket, menneskeriket (vi tilhører *ikke* dyreriket uansett hva feilaktig undervisning sier!!), engleriket og Guds Rike!

Gud (Hebr. *Elohim* — en flertallsform som betyr Gud og Ordet) sa: "La OSS gjøre mennesker i VÅRT bilde, etter VÅR lignelse". Vi ble skapt av kjøtt og blod, men i Guds form og skikkelse, og med et SINN på et helt annet plan enn dyrehjernens. Menneskefamilien ble slik skapt, så vi kan være istand til å motta Guds Ånd og bli hans barn. Dyrene ble IKKE skapt slik.

I Guds vidunderlige plan for å iverksette sin hensikt her nede har han satt av tiden mellom Jesu første komme som kjødelig menneske, og hans annet komme i makt og HERLIGHET, for å kalle *noen* til å motta hans Ånd og bli åndelig utdannet og trent ved hans Ord til å styre med Kristus når han setter opp sitt RIKE.

FRELSENS KJERNE

4) For at mennesket skal kunne bli forsonet med Gud, kom Jesus også i den uttrykte hensikt *å dø*, idet han ved sitt utgytte blod i vårt sted skulle betale den dødsstraff vi har pådratt oss på grunn av synd. For at vi skal kunne få Guds gave, DET EVIGE LIV, var det nødvendig at Jesus stod opp fra de døde før vi kunne motta evig liv.

5) PLANEN krevde at Jesus steg opp til Guds trone i himmelen — tronen for Guds Regjering over hele UNIVERSET — for å bli vår Yppersteprest. Det skulle han være under disse årene med trening og åndelig utvikling av Guds arvinger, de som skal brukes i staben til Guds Regjering, når Jesus *virkelig* oppretter den Regjeringen over jordens nasjoner.

6) Jesus kunne ikke innsette seg selv i dette embetet mens han var her på jorden som menneske. Det var nødvendig for ham, slik det er forklart i lignelsen om pundene (Luk. 19) å dra til himmelen for fra Gud (Faderen) å *motta* makten over Riket — og for å bli KRONET! Kroningsseremonien vil finne sted i himmelen ved Guds trone *før* Kristi gjenkomst i MAKT og HERLIGHET!

7) Så må han vende tilbake i all denne MAKT og HERLIGHET og suverene autoritet for å REGJERE!

Dette er grunnene til at Jesus ikke da straks etablerte Guds Rike!

Men selv Jesu egne disipler syntes aldri å forstå at han ikke straks ville gå igang med å opprette Guds Rike. Det er menneskelig å ønske tingene nå STRAKS!

Grunnen til at de jødiske ledere hatet budskapet

De jødiske ledere på Jesu tid trodde også at han erklærte at en regjering straks skulle settes opp — for å styrte Det romerske rike, som da styrte Judea som en vasallstat.

En av disse lederne hos jødene var en mann ved navn Nikodemus. Han var fariseer, og fariseerne var mot Jesus på grunn av dette nye evangeliet. Men Nikodemus ønsket å møte denne forbløffende Budbringeren og drøfte det med ham. For å unngå kritikk fra sine kolleger kom han til Jesus om natten.

“Vi vet,” sa han, “at du er en lærer kommet fra Gud.”

Dette “vi” viser at Budbringerens guddommelige identitet og Kilden for hans Budskap var kjent for fariseerne. Men de var opptatt av “nuet”, av å beskytte sin egen status som styrende under Roms overhøyhet, ikke av å motta åpenbaringer fra Gud.

Judea var et lydrike under romernes styre. Romerne var kloke nok til å tvinge ledere blant jødene til å administrere de fleste mindre saker i styrelsen, under de høyere romerske

embetsmenn. Selvfølgelig ble det romerske styret beskyttet av militære okkupasjonsstyrker. Dette systemet gjorde livet til de jødiske under-styrere tiltrekkende — en status verd å holde ved like.

Jesus oppfattet straks betydningen av Nikodemus' første ord. Hans Budskap var den gode nyhet om Guds kommende VERDENREGJERING — det vil si GUDS RIKE — Guds REGJERING.

Disse jødiske ledere fryktet dette Budskapet. Jesus var av deres rase — en jøde. Hvis de ikke stod ham imot, fryktet de å bli *fratatt* sin makt og kanskje dømt til døden for opprør mot det romerske styre. Og fariseerne trodde at Jesus forkynte den *umiddelbare* overtagelse av det styret!

Ikke av denne tidsalder

Derfor spilte ikke Jesus sine ord. Han gikk rett til sakens kerne — Guds Rike er *ikke* av *denne* verden — av vår tid — denne tidsalder — men av MORGENDAGENS VERDEN — en annen og kommende tidsalder. Det består ikke av mennesker, men av udødelige — FAMILIEN GUD!

Så Jesus sa: "Uten at noen blir født påny, kan han ikke se Guds Rike" (Joh. 3:3).

Legg nøye merke til at å bli "født påny" har en avgjørende sammenheng med Guds Rike — ved den KJENS-GJERNING at det ikke er av vår tid — av denne tidsalder. Og jeg gjentar, Jesu evangelium — hans Budskap — *var* om Guds Rike.

Men denne direkte åpningsreplik fra Jesus gjorde Nikodemus forvirret. De religiøse ledere og hundrevis av bekjennende kristne kirkesamfunn og sekter er idag forvirret og forført! Men våre dagers religiøse svermere gir saken en annen vri enn Nikodemus gjorde.

Nikodemus forstod *virkelig* klart hva som menes med å bli *født*. Han visste at det betød å nedkomme fra morens livmor. Det betød å bli satt inn i VERDEN! Dagens religiøse ledere leser en annen mening inn i det! Det Nikodemus ikke kunne forstå, var *hvordan* — på hvilken måte — noen kunne bli født *påny*! Og i og med at han var uomvendt, kunne han selvfølgelig bare tenke seg en ny *fysisk* fødsel. Men han *forstod* hva som mentes med å bli født!

Født som menneske for annen gang?

Med undring spør han: "Hvorledes kan et menneske fødes når han er gammel? Kan han vel annen gang komme inn i sin mors liv og fødes?" Han var ikke i tvil om hva som mentes med å bli FØDT. Det Nikodemus ikke kunne forstå, var den *annen* fødsel. Han trodde Jesus talte om en annen kjødelig fødsel.

Han var ute av stand til å tenke seg noe annet enn en annen *fysisk* fødsel — hans sinn kunne ikke *fatte* åndelige ting.

Nå hadde Jesus gjort det klart at Guds Rike er noe som kan sees — men ikke før — IKKE UTEN at man først er "født påny". Ikke i løpet av ens fysiske *levetid!* Guds Rike er også, vers 5, noe et menneske kan *komme inn i* — men ikke før det er født *påny* — en annen og helt forskjellig fødsel.

Jesus kom så raskt til poenget — at Guds Rike ikke er av det nåværende *menneskeliv i den nåværende verden* — ikke er av vår TID — vår nåværende LEVETID — eller tidsalder — det er av den etterfølgende tidsalder — og av det kommende liv.

Her er vi ved kjernepunktet som forklarer det hele: Jesus sa: "Det som er født av kjødet, er kjød, og det som er født av Ånden ER *ånd.*"

Mennesket er nå kjøtt og blod — menneskelig. Det er av STOFFLIG SUBSTANS. "For støv er du," sa Gud til Adam, "og til støv skal du vende tilbake." Og igjen: "Og Gud dannet mennesket av jordens muld og blåste livets ånde i hans nese; og mennesket ble til en levende sjel" (1.Mos. 3:19; 2:7).

De som er født påny, vil VÆRE Ånd

Men, sa Jesus klart, når en er født av Ånden, *vil en VÆRE ånd!* Se selv! Les det i din egen Bibel.

Guds Rike vil bestå av *åndelige vesener* — ikke av mennesker!

Når man blir født av et kjødelig menneske, forløses man fra ens mors liv og inn i *denne* verden. Når en blir født av Ånden, forløses man fra Guds MENIGHET (fysisk) og inn i Guds RIKE (et Kongerike av *åndelige vesener!*).

Mennesket består nå av *kjød* — materiell substans — stoff.

Når det er *født påny* vil det VÆRE ånd — et *åndelig vesen*, ikke lenger menneske. Det vil *bestå* av ånd — av åndelig substans — med iboende liv — ikke lenger avhengig av innåndet luft og blodsirkulasjon.

Jesus sa om den kommende tidsalder da Guds Rike vil styre verden — i det neste LIV: "... hverken tar de til ekte eller gir de til ekte, men de er *som* Guds engler i himmelen" (Matt. 22:30). Ekteskap er en fysisk, kjødelig forbindelse. I Guds Rikes tidsalder — når vi er "født påny" — skal vi *være* ånd, ikke kjød. Født av Gud som *åndelige vesener*, ikke lenger kjødelige mennesker. Engler er ånder — de består av ånd (Hebr. 1:7). [*Oversetters kommentar: Norske oversettelser gjør engler "til vinder"(!) Det bør stå "av ånd"! Det inspirerte greske ordet *pneuma* betyr "ånd", slik det også er oversatt i vers 14 og i over hundre andre vers i Det nye testamente.] Jesus sa ikke at vi da skal *være* engler — men *som* engler — altså kjønnsløse og består av *ånd*. Engler er åndelige vesener — skapt slik — men ikke unnfanget og FØDT av Gud som Guds egne fødte barn. Vi skal derfor stå meget høyere enn englene!*

Jesus forklarte dette nærmere for Nikodemus:

"Vinden blåser dit den vil, og du hører den suser; men du vet ikke hvor den kommer fra, og hvor den farer hen; således er det med hver den som er født av Ånden" (Joh. 3:8).

Du kan ikke se vind. Vind sammenlignes med ånd. Den er USYNLIG. Derfor kan dødelig KJØD, slik vi nå er, ikke SE Guds Rike. De som arver det, vil *være* ånd — normalt usynlige for øynene til dem som fortsatt er mennesker.

En atombombes energi?

Jesus sammenlignet også KRAFTEN til en som var *født* av Ånd med vindens kraft. En forsker ved U.S. Weather Bureau — USA's værvarslingsinstitutt, Dr. J. Murray Mitchell Jr., klimatolog, sa at energien i en vanlig hvirvelstorm er meget større enn en atombombes av typen som utslettet Hiroshima. Jeg er ganske sikker på at intet menneske som påstår seg i dette liv å være "født påny" er istand til å fremvise selv en liten brøkdel av den type energi. Men — som jeg skal vise i denne artikkelen, når man er *blitt* ånd, vil man ha en slik KRAFT!

Ikke mens man er av kjøtt og blod

Apostelen Paulus gjorde det klart at Guds Rike er noe et menneske kan ARVE, men ikke i DENNE TIDSALDER — ikke mens det består av kjøtt og blod. Det kan nå bare bli en som SKAL arve, ikke en som ALLEREDE har arvet!

“Men dette sier jeg, brødre, at kjød og blod kan ikke arve Guds Rike, heller ikke arver forgjengelighet uforgjengelighet” (1. Kor. 15:50).

Like før dette verset hadde Paulus gjort det svært klart at:

“Det første menneske var [er] av jorden, jordisk [kjødelig]; det annet menneske er av himmelen [— et guddommelig Vesen]” (1. Kor. 15:47).

Det var dette Jesus sa til Nikodemus. Han var av jord, jordisk — menneske — av kjød, ikke av ånd. Han var født av kjød, så det var hva han var — KJØD. Når man er født av Ånden, vil man *være* ånd. Paulus forklarer her den samme sannhet.

Vi kan ikke *være* ånd i denne nåværende tidsalder.

Det ligger et tidselement i dette med å bli født påny!

Les nå videre i 1.Korintierbrev 15:

“Sådan som den jordiske var, så er og de jordiske” (vers 48). Dette er nøyaktig hva Jesus forklarte Nikodemus. Han var født av kjød — han *VAR* kjød. Han var født av muld — han *var* muld. Og slik er det med oss alle! Og i samme verst: “. . . og sådan som den himmelske er, så skal og de himmelske *være*.” Men for oss mennesker, *når?* Ikke i dette liv!

Neste vers: “. . . og likesom vi har båret den jordiskes bilde, så skal vi og [fremtid — etter oppstandelsen] bære den himmelskes bilde” (vers 49). Slik vi nå er kjøtt og blod, skal vi — ved oppstandelsen — bli *ånd*. Det er da vi skal bli “født påny” — da vi skal *se*, komme inn i, Guds Rike — da vi skal *være* ånd — ved oppstandelsen!

“Men dette sier jeg, brødre at kjød og blod kan ikke arve Guds Rike, heller ikke arver forgjengelighet uforgjengelighet. Se, jeg sier eder en hemmelighet: Vi skal ikke alle henseve [være døde], men vi skal alle *forvandles*, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi [de som da lever] skal *forvandles*” (vers 50-52). Dette er TIDSPUNKTET for *når* vi kan bli født påny

— når vi kan *se, komme inn i, arve* Riket — når vi blir "*født påny*" — og IKKE FØR!

Hvordan vi skal bli FORVANDLET når født påny

Hvordan skal vi bli forvandlet? De neste ordene gir svaret! "For dette forgjengelige" — (kjød som vi nå er) — "skal bli ikledd uforgjengelighet" — (ånd — det som er født av Gud *er* ånd) — "og dette dødelige bli ikledd udødelighet." Bli forvandlet fra kjøtt og blod til ånd!

Inntil vi er født påny, kan vi ikke *se* Guds Rike — (Jesus til Nikodemus, Joh. 3:3).

Inntil vi er født påny, kan vi ikke *komme inn i* Guds Rike — (Jesus til Nikodemus, Joh. 3:5).

Inntil vi ikke lenger er kjød, men *forvandlet* til *ånd*, kan vi ikke komme inn i Guds Rike — (Jesus til Nikodemus, Joh. 3:6-8).

Mens vi ennå er kjøtt og blod (som Nikodemus var og vi er), kan vi ikke *arve* Guds Rike — (Paulus til korinterne, 1.Kor. 15:50).

Inntil oppstandelsen ved Kristi gjenkomst skal vi ikke bli forvandlet fra forgjengelig kjød til uforgjengelig *ånd* (Paulus — 1.Kor. 15:50-53 og versene 22-23).

Inntil oppstandelsen kan vi derfor ikke *se, komme inn i, eller arve* Guds Rike. *Vi kan ikke bli født påny før oppstandelsen!*

Nå kommende arvinger — som ikke allerede har arvet

Mens vi er i vårt nåværende stadium, født av kjød og bestående av kjød, kan vi ikke *se, komme inn i, eller arve* Guds Rike. Legg nå merke til de sanne, omvendte kristnes status i dette liv — i denne verden:

"Men har noen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke ham til" (Rom. 8:9). Med mindre man har mottatt Den Hellige Ånd, og denne Ånd bor i en, er man ikke en kristen. Å slutte seg til et kirkesamfunn gjør en ikke til en kristen. Det gjør derimot det å motta og følge Guds Ånd!

Den Hellige Ånds inntreden kan sammenlignes med sædcellens inntrengen i eggcellen

Men se nå hvorledes Guds Ånds inntreden og opphold i en

minner om den fysiske sædcellens befruktning av eggcellen — inngivelsen av evig *åndelig* liv som senere produserer — frembringer — en *åndelig person!* En befruktet eggcelle — et embryo — er IKKE et *født* menneske. Liv fra faren er blitt inngitt det — han har avlet det — men hverken embryo eller foster er *ennå* en *født* person. På samme måte er det menneske som er unnfanget ved Ånd *ennå* ikke en *åndelig person*, et *åndsvesen*, som Jesus sa det skal bli *når* det er født påny!

Fortsett: "Men dersom hans Ånd som oppvakte Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han som oppvakte Kristus fra de døde, også levendegjøre eders dødelige legemer ved sin Ånd som bor i eder" (vers 11).

Forstå dette! Her er en direkte sammenligning mellom å være født av kjødet og å bli født *påny* av Gud. Jesus sa at det som er født av kjødet er kjød — er født *menneske*. Det som er født av Ånden (Gud) er ånd — en *født person av ånd!*

Et dødelig menneskes liv *starter* når en sædcelle fra farens legeme trenger inn i en eggcelle i morens liv og gir fysisk LIV til det. I det øyeblikket befrukter eller avler faren. Han "bærer ikke frem" det unnfangede. Det gjør moren, etterpå. Hans del i den PROSESSEN som fører til en endelige fødsel, er dermed *gjort*. MEN DET ER ET TIDSELEMENT INVOLVERT I DETTE. Ved TIDSPUNKTET for unnfangelsen har fødselen (forløsningen) *ennå* ikke funnet sted.

Det er nødvendig å gi denne forklaring på dette tidspunkt, fordi den villedede tradisjonelle "kristendoms" populære forførelse er å påstå at når en "tar imot Kristus" — "aksepterer Kristus" — "bekjenner Kristus" — eller fra først av mottar Guds Hellige Ånd til å bo i en, at en da allerede er "født påny".

Legg derfor aller først merke til likhetstrekkene med det fysiske svangerskap.

Tidselementet

Det er et TIDSELEMENT ved menneskenes fysiske formering. Fra befruktningen — *avlingen*, som er farens del — det å ha unnfanget, som er morens — og til FØDSELEN, *nedkomsten*, eller det å bli forløst fra morens liv, er det et TIDSELEMENT på ni måneder.

Disse ni måneder kalles *svangerskapsperioden*. Etter

unnfangelsen kalles det befruktete *egget* et *embryo*. Et par måneder senere kalles det er foster. Men *i løpet av* denne ni måneders *svangerskapsperiode* taler vi ikke om dette fosteret som om det var *født*. Det er i **UTVIKLING** frem mot fødselen. Det er foreldrenes barn. Men det er da sine foreldres *ufødte* barn. Faren har allerede befruktet det — avlet det. Men moren har ennå ikke *født* det. Allikevel er det i svangerskapsperioden foreldrenes *ufødte* barn.

Tilsvarende er det i dette med å bli "født påny". **PROSESSEN** for denne føselen starter når GUDS guddommelige *åndelige liv* blir innpodet i oss ved Den Hellige Ånd fra selve Guds **PERSON**, idet den kommer inn for å bo i oss. Les påny i Romerbrevet 8:

"Men dersom hans Ånd som oppvakte Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han som oppvakte Kristus fra de døde, også levendegjøre [forvandle til u dødelig ånd] eders dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i eder" (vers 11). Dette beskriver det samme som er forklart i 1.Kor. 15:50-53, oppstandelsen.

Jeg ønsker å gjøre dette krystallklart. Millioner av oppriktig bekjennende kristne tror at når de bekjenner Kristus (eller tar imot hans Hellige Ånd), da er de "født påny". Det som faktisk skjer er følgende:

Menigheten er vår mor

Når en, etter anger, omvendelse, tro og dåp, mottar Den Hellige Ånd, setter Guds Ånd en inn i — doper en inn i — Guds Menighet. Menigheten kalles Kristi legeme. Derfor leser vi: "Vi er jo alle døpt med én Ånd til å være ett legeme" (1.Kor. 12:13).

Videre blir menigheten kalt "Jerusalem der oppe" eller "det himmelske Jerusalem" (Hebr. 12:22-23). Legg så merke til Galaterbrevet 4:26: "Men det Jerusalem som er der oppe, er fritt, og det er vår mor."

Analogien er som følger: Når vi er unnfanget ved Gud Fader ved å ha mottatt hans Hellige Ånd, blir vi satt inn i menigheten, som i løpet av denne svangerskapstiden er vår **MOR**.

Fosterets kjødelige mor har den funksjon å gi fysisk føde til det ufødte barnet i hennes liv, så det kan utvikle seg og

vokse fysisk. Hun bærer det også der hvor hun best kan beskytte det mot støt og fysisk skade frem til nedkomsten — forløsningen fra hennes liv.

Den åndelige mor — menigheten — er pålagt å "fø hjorden" (1.Pet. 5:2; Joh. 21:15-17) ved presteskapet som Gud har satt i menigheten "forat de hellige kunne bli fullkom-mengjort . . . til Kristi legemes oppbyggelse, inntil vi alle når frem til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham [eller rettere: enhet i Guds Sønnns tro og viten], til manns modenhet . . ." (Efes. 4:11-13). Akkurat som menneskefosteret utvikler seg og vokser fysisk i løpet av svangerskapstiden FØR fødselen, må vi, etter unnfangelsen ved Guds Ånd, utvikle oss og vokse *åndelig* i dette stadiet FØR selve fødselen.

Og ikke bare må kirken fø medlemmene med Guds Ord — gi dem åndelig føde — men den må også beskytte disse Guds unnfangede — men ennå ikke fødte barn fra åndelige skader slik det neste verset viser: "Forat vi ikke lenger skal være umyndige og la oss kaste og drive om av ethvert lærdoms vær ved menneskenes spill, ved kløkt i villfarelsens kunster . . ." (Efes. 4:14).

Og så, når tiden for oppstandelsen er inne, skal vi i menigheten — den åndelige mor — FØRLØSES fra henne og bli født inn i — nedkomme i — Riket, Guds åndelige FAMILIE.

NÅ sønner av Gud

Nå videre: "For så mange som [*ledes*] [Guds Ånd *driver* ingen!] av Guds Ånd, de er Gud barn" (Rom. 8:14). Det ufødte barn i mors liv er barnet til faren og moren, skjønt det *ennå* ikke er født — ennå ikke forløst. Således er vi, om Guds Ånd bor i oss — hvis vi blir ledet av Guds Ånd — Guds barn. Dog er vi *nå* i *fosterstadiet*, ennå ikke *fullbårne*. Bare FREMTIDIGE ARVINGER, som ennå ikke har arvet!

Fortsett: "Men er vi barn, da er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, såfremt vi lider med ham, forat vi også skal [fremtid — ved oppstandelsen] herliggjøres med ham" (vers 17).

Se nå hvordan dette skriftstedet definerer oppstandelsen til HERLIGHET — når vi skal BLI ånd — som en FØDSEL!

"For skapningen lenges og stunder etter Guds barns åpenbarelse" — det er *tiden* da Kristus kommer tilbake for å

HERSKE, og for oppstandelsen til — bli født som — *åndelig substans* — "i håp om [for] at også skapningen *skal bli frigjort* [engelsk RSV: *delivered — forløst, en fødsel*] fra forgjengelighetens treldom til Guds barns herlighets frihet. For vi vet at hele skapningen tilsammen sukker og er tilsammen i smerte inntil nå" (vers 19-22).

Hva kunne være klarere?

Her kommer en annen sammenligning: Vi skal bli forløst fra *denne verden* (Menigheten er *i*, men ikke *av* denne verden) og inn i den herlige MORGENDAGENS VERDEN og Riket som skal herske over den.

SKAPNINGEN lenges etter denne tiden for Kristi gjenkomst, for oppstandelsen og Guds Rike. Fordi skapningen *skal bli FORLØST* fra forgjengelighetens trældom. Ikke forløst nå — den SKAL BLI forløst på tidspunktet for oppstandelsen! Selv om dette ikke viser direkte til at *vi* skal bli født påny, ER det en direkte sammenligning med et barns FØDSEL, dets forløsning fra dets mors liv.

Oppstandelsen — tidspunktet når vi forvandles til å BLI ånd og virkelig ARVER Riket, vil være en tid for FORLØSNING FRA det forgjengelige kjøds treldom og fra denne SYDENS verden — EN VIRKELIG FØDSEL.

Kristus født for annen gang ved en oppstandelse

Fortsett i Romerbrevet 8:

"For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønnns bilde, forat han [Jesus] skulle være den *førstefødte* blant mange brødre" (vers 29).

Sammenlign så dette med Rom. 1:3-4: "Om hans Sønn [Jesus Kristus vår Herre] som etter kjødet er kommet [KJV: ble gjort å komme] av Davids ætt . . . er godtgjort å være Guds verdige Sønn ved oppstandelsen fra de døde."

Mens Jesus var et menneske av kjøtt og blod, etter sin første fødsel, var han Davids etterkommer, og ved oppstandelsen fra de døde — (da han ble født *påny*) — ble han Guds sønn, nå ikke lenger menneske, men av ÅND — et åndelig vesen. Slik ble han den FØRSTE som ble født på denne måten av mange brødre som SKAL BLI *født påny* ved tiden for oppstandelsen av dem som hører Kristus til.

Selvfølgelig forstår vi — og det gjorde også Paulus da han skrev det ovenstående — at Jesus også var Guds Sønn mens han var i kjødet. Skjønt han var *født av en kvinne*, var han avlet av Gud. Men her sammenlignes de to former for fødsel — den ene ved mennesket Maria som etterkommer etter mennesket David — den andre ved hans oppstandelse til herlighet som Guds Sønn, tilsvarende den oppstandelse som vi kan få del i.

Dette betyr aldeles IKKE at Jesus var en synder som trengte frelse. Han var pionéren som satte et eksempel for oss, så vi også kan bli FØDT av Gud.

Når vi blir født påny, hvordan blir vi da?

Når vi blir født påny, hvordan blir vi da?

Her er svaret: "Men vi har vår borgerrett i himmelen, og *derfra* venter vi Herren Jesus Kristus, som frelser. Han skal *forvandle* vårt svake og forgjengelige legeme [KJØD] så det blir likt det legeme han har i herligheten . . ." (Fil. 3:20-21, 78-overs., heretter kalt '78'). Hvorledes er så Kristi HERLIGE legeme? Hans øyne er som ildsluer — hans åsyn som solens når den skinner i sin fulle kraft — Åpenbaringen 1:14-16.

EN TID da man er unnfanget, men ENNÅ ikke født

Således viser skriftsted etter skriftsted — analogi etter analogi — sammenligning etter sammenligning — at å bli FØDT av Gud er en PROSESS som krever tid. Akkurat som det å bli født som menneske er en *prosess*.

På det *tidspunkt* da faren *avler* og moren *unnfanger* — når sæd- og eggcelle forenes — blir det unnfangede egget et *embryo*. Men det forløses ennå ikke fra livmoren — blir ennå ikke *født!* Og vil heller ikke bli det på ni måneder. Et svangerskap er *under utvikling*. Allikevel er det ufødte barnet under denne fysiske utviklings- og vekstperiode sine foreldres barn.

På samme måte blir et menneske på det *tidspunktet* da den åndelige Far, Gud, befrukter det med Ånden (det åndelige motstykke til den fysiske *sædcellen*) — Den Hellige Ånd — Guds sønn! Det er da allerede en Guds sønn.

Men det er fortsatt menneske — det er fortsatt stofflig kjøtt og blod. Det må nå gå igjennom en periode (frem til

døden, oppstandelsen) med åndelig utvikling og vekst. Det er i *svangerskapsperioden* i UTVIKLING frem mot å bli født. Det er i Guds MENIGHET, men menigheten er *ikke* Guds RIKE.

Menigheten består av *mennesker*, Guds barn av *kjøtt og blod*. Kjøtt og blod kan ikke se, ikke komme inn i, ikke arve Guds Rike. Guds Rike består av Guds barn av åndelig substans. Det åndelig unnfangede menneske i menigheten er på vei mot å bli født av Gud. MEN det har ikke ennå kommet inn i Guds Rike. Det er ennå ikke FØDT av Gud.

Det er i *svangerskapsstadiet frem mot* åndelig FØDSEL, men ennå ikke FØDT av Ånd. Det må ennå gjennomgå en hel del utvikling og vekst — for også åndelig, *karaktermessig* å bli Guds bilde lik.

En KRAFT større enn vindens energi

Det finnes et annet skriftsted som nesten ingen forstår, som åpenbarer vårt forbløffende, *oversanselige* potensiale!

Det begynner i Hebreerbrevet 2, vers 6. Men les først om Kristus i kapittel 1:

“Gud . . . har . . . i disse siste dager talt til oss ved Sønnen som han har satt til arving over *alle ting* [Moffatt og andre oversettere: *universet*] ved hvem han og har gjort verden, han som er avglansen [Moffatt: *glansen*] av hans herlighet og avbildet av hans [Guds] vesen [karakter] og bærer [opprettholder] alle ting [universet] ved sin krafts ord . . .” (Hebr. 1:1-3). ALL MAKT i himmelen og på jorden (Matt. 28:18) er blitt gitt til Kristus. Han er nå regjeringssjef for Guds regjering over HELE UNIVERSET.

Begynn så med Hebreerbrevet 2:6, som siterer Salmene 8:5-7:

“Hva er da et menneske, at du kommer ham i hu[?]”

Ja, hvorfor skulle den store Gud være opptatt av oss mennesker? HVORFOR satte han oss her på jorden? Hva er HENSIKTEN med livet? — hva er vårt altomfattende potensiale? Det er så langt over og hinsides alt vi kan tenke og forestille oss, det virker helt sjokkerende utrolig!

Kan du tro det? Er du villig til å tro det som nå er klart erklært? Her kommer det forbløffende svaret som begynner i vers 7:

"Du gjorde ham lite ringere enn englene." Noen oversettelser sier "for en liten stund ringere enn englene." Fortsett: "Med HERLIGHET og ære kronete du ham [gav ham kongemakt], og satte ham over dine henders gjerninger . . ." — det vil si, Guds skaperverk. Fortsett:

Ennå ikke over universet!

"ALLE TING [Moffatt: UNIVERSET] la du under hans føtter. For idet han underla ham ALLE ting, *unntok* han *intet* som ikke er ham underlagt . . ." Fatter du dette? Hele det vidstrakte uendelige UNIVERSET! Men dette er for Guds FØDTE sønner. Mennesket — bare unntatt Kristus — er ennå ikke FØDT! Men fortsett: Her kommer svaret:

" . . . Men *nå* [i det nåværende svangerskapsstadiet] ser vi *ennå ikke* at alle ting [universet] er ham underlagt" (vers 8). (Mine uthevelser.)

Men hva ser vi *faktisk nå*?

"Men . . . Jesus, ham ser vi . . . kronet med herlighet og ære" (vers 9). Ja, som åpenbart i kapittel 1, er Jesus allerede blitt tildelt utøvende myndighet i Guds Regjering — GUDS RIKE — over hele UNIVERSET! Bare *frem til* tiden da vi skal arve og ta JORDENS regjering i besittelse ved Kristi gjenkomst, vil han tillate Satan å fortsette sin forførelsesvirksomhet på denne jord. Fortsett så.

"For det sømmet seg for ham [Jesus] for hvis skyld alle ting er til, og ved hvem alle ting er til, da han førte mange barn [sønner] til HERLIGHET, gjennom lidelser å fullende deres frelses høvding [eller forløper, pionér — den Éne som har gått i forveien for oss, og som vi skal følge]. For både den som helliggjør, og de som helliggjøres, er alle av én; derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem *brødre*" (vers 10-11).

Kristus den førstefødte av mange

Vi er, som tidligere sitert, Guds arvinger og medarvinger — som BRØDRE — med Kristus. Han har gått i forveien, gjennom oppstandelsen, til HERLIGHET som pionéren!

Han er den førstefødte av mange brødre! Han HAR arvet "alle ting" — UNIVERSET! Vi er fortsatt slike som *skal* arve, ennå i svangerskapsstadiet, i prosessen med å bli FØDT av Gud. Jesus er nå vår Yppersteprest som har overoppsyn med vår

åndelige utvikling — idet han forbereder oss til å bli konger og prester for å regjere *sammen med ham!*

De første tusen år skal vi regjere *på jorden*. For han "gjorde dem til et kongerike [eller rettere: til konger] og til prester for vår Gud, og de skal være konger på jorden" (Åp. 5:10).

De første tusen år

I disse første tusen årene skal Jesus regjere fra sin jordiske stamfar DAVIDS trone i Jerusalem (Jes. 9:6-7). "Og den som seirer, og som tar vare på mine gjerninger inntil enden, ham vil jeg gi makt over hedningene [nasjonene], og han skal styre dem med jernstav . . ." (Åp. 2:26-27). Men hvordan og hvorfra skal vi styre?

Jesus sier atter: "Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone [i Jerusalem], likesom jeg og har seiret og satt meg [nå sitter] med min Fader på hans trone" (Åp. 3:21).

Når vi er FØDT av Gud, skal vi *være* ånd, ikke lenger mennesker av kjøtt og blod. Vi skal få **MAKT!** Slik Daniel åpenbarte, skal de hellige ta jordens riker og **HERSKE** over dem — i de første tusen år.

Og . . . *etter det?* Skriftstedet i Hebr. 2 viser at da skal vi under Kristus bli gitt makt til å styre over hele det vidstrakte univers — bokstavelig talt **ALLE TING**. For det er den makten som Kristus er blitt gitt, og vi er slike som skal arve og bli med-**ARVINGER** med ham.

All makt — hele UNIVERSET

De fleste har helt oversett mange avgjørende uttalelser i Bibelen uten å erkjenne deres enorme betydning!

La meg gi deg noen. Spør deg selv om du noensinne har innsett den sanne betydning av disse uttalelsene i Guds Ord:

Matt. 28:18: "Og Jesus trådte frem, talte til dem [etter oppstandelsen] og sa: Meg er gitt **ALL MAKT** i himmel og på jord."

Matt. 11:27: Jesus sa: "**ALLE TING** [hele universet] er meg overgitt av min Fader . . ."

Joh. 3:35: "Faderen elsker Sønnen, og **ALT** har han gitt i hans hånd."

Joh. 13:3: I løpet av den siste påsken "[visste] Jesus . . . at Faderen hadde gitt ALT i hans hender, og at han var utgått fra Gud og gikk til Gud . . ."

Joh. 16:15: "ALT det Faderen har, er mitt . . ."

1. Kor. 15:27: "For han [Faderen] har lagt alt under hans [Kristi] føtter. Men når han sier at ALT er ham underlagt, så er det klart at han [Faderen] er unntatt som har underlagt ham ALT; men når ALT er [skal bli] ham underlagt, da skal og Sønnen selv underlegge seg ham som la alt under ham, forat Gud skal være alt i alle" (vers 28).

Og — utrolig, men sant! — vi, i Kristus, er gjort til medarvinger med Kristus i dette det ypperste, suverene styre.

Forøvrig antyder 1.Kor. 15:27-28 sammen med versene 22-26 at vårt styre over universet vil følge etter det tusenårige styre på jorden.

Må VOKSE i svangerskapsperioden

Menneskelig liv *starter* med det Bibelen kaller "forgjengelig sæd" — fysisk, mannlig sæd. Guddommelig liv *starter* med det som er uforgjengelig — Guds Hellige Ånd som kommer inn i mennesket. Men liksom det menneskelige embryo må VOKSE til det blir et foster, som må VOKSE til det stadium hvor det blir født inn i en menneskefamilie, *slik* må den kristne — som det guddommelige liv er blitt startet i ved Guds *uforgjengelige* Ånds gave — VOKSE mot det fullkomne for å bli født inn i GUDS familie. Han vil så være fullkommen, ute av stand til å synde.

Peter gir en analogi til dette:

"I som er gjenfødt . . ." (1.Pet. 1:23). Eller rettere: som er iferd med — men ennå ikke *er* — "gjenfødt, ikke av forgjengelig, men uforgjengelig sæd . . ." — som altså ennå ikke er udødelige personer (andre oversettelser bruker uttrykket "unnfanget", på *gresk*: *annagennaō* — å avle påny, iflg. Young's Concordance). Peter viser her til prosessen som er *startet* i oss ved Guds uforgjengelige Ånd — *ikke slik* vårt menneskeliv ble unnfanget av fysisk menneskesæd. Peter viser her at Guds Ånd er den uforgjengelige "sæd" som inngir i oss tilstedeværelsen av evig liv. Fortsett: "ved Guds ord, som lever og blir!"

Peter fortsetter, kapittel 2: "Derfor ... som nyfødte ...", ikke at vi allerede er født som *fullkomne* guddommelige åndelige personer som har kommet inn i og arvet Guds Rike. Han sammenligner den kristnes åndelige "svangerskapsperiode" med veksten til et nyfødt menneskebarn, ganske enkelt fordi der her faktisk er unaturlig å sammenligne med et kjødelig embryo eller foster. Han sier ikke at vi allerede er *fødte* spebarn i Guds Rike — men at vi er *lik* nyfødte menneskebarn. Det er en *analogi* som Aschehougs konversasjonsleksikon definerer som: "Overensstemmelse, likhet ... Oppfatte noe *i analogi med*, dvs. svarende til, i likhet med, etter mønster av."

Peter viser bare at *liksom* et nyfødt menneskebarn må bli næret og **VOKSE** fysisk (som forsåvidt det ufødte foster også må), så må kristne vokse åndelig. Fortsett: "Lenges etter den åndelige uforfalskede melk, forat I kan vokse ved den" (1.Pet. 2:1-2). Paulus uttrykker det: "Til manns modenhet" (Ef. 4:13), ute av stand til å synde. Når vi er født påny, vil vi ikke være hjelpeløse åndelige **SPEBARN**, men fullkommenhetens åndelige vesener *ute av stand* til å synde. Denne kristne åndelige **VEKST** består av åndelig karakter og kunnskap i vårt nåværende menneskeliv. *Som* en kjødelig baby må vokse *fysisk*, må vi i det kristne liv vokse i åndelig kunnskap og karakter (se 2.Pet. 3:18) for å bli **FULLKOMNE**, noe vi aldri skal oppnå **FØR** vi er født som åndelige *vesener*.

Sammenligningen

I løpet av vårt kristne omvendte liv er vi allerede Guds barn, om enn fortsatt ufødte. Vi har ved Den Hellige Ånds gave i oss tilstedeværelsen av **EVIG LIV** — åndelig liv — guddommelig liv — **MEN**, bare fra og ved **GUD**. Vi har ikke ennå noe evig liv *i og av oss selv*, uavhengig av Gud! Og **VI KAN MISTE DET** — bli aborter!

Dette kan sammelignes med det ufødte fysiske foster i svangerskapsperioden. Det har menneskeliv — men bare gjennom navlestrengen **FRA** moren — **IKKE** uavhengig av seg selv. Det kan aborteres!

Dette er så klart fremstilt i Bibelen i 1.Joh. 5:11-12: "Og dette er vitnesbyrdet at Gud har gitt oss evig liv, *og dette liv er i hans Sønn.*" Det er **IKKE** iboende i oss. Vi har ikke nå i dette liv

FØDT liv av oss sely, uavhengig av ham. Vår kontakt med ham gjennom hans Ånd er navlestrengen som vi inntar evig liv *fra ham* igjennom. Fortsett, vers 12: "Den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet." Hvis en er *avskåret* fra Kristus, har en IKKE evig liv.

Et FØDT menneskebarn har menneskeliv *i seg selv* — uavhengig av moren. *Dette definerer forskjellen mellom det å være unnfanget og det å være født!* Den eneste forskjell er at vi i det kristne liv blir næret og beskyttet av vår åndelige mor — menigheten, mens vårt faktiske evige liv kommer inn i oss ved og fra GUD. Men når vi er FØDT påny av GUD, skal vi ha EVIG LIV I OSS — av oss selv! Vi er IKKE nå i det stadiet!

HVORDAN Jesus var den ENESTE unnfangede Sønn

Israels kong David hadde Guds Hellige Ånd. Da han bad om tilgivelse etter sitt ekteskapsbrudd med Batseba og mord på Urias, bad han inntrengende: "Gud, skap i meg et rent hjerte, og forny en stadig ånd inneni meg! Kast meg ikke bort fra ditt åsyn, og ta ikke din Hellige Ånd fra meg" (Salm. 51:12-13).

Profetene hadde mottatt Guds Hellige Ånd. Peter skrev: ". . . de hellige Guds menn talte drevet [eller rettere: ledet] av Den Hellige Ånd" (2.Pet. 1:21). De kunne ikke kalles "hellige menn" uten at Guds Ånd var i dem.

Abraham, Isak og Jakob vil bli å se i Guds Rike. Det sa Jesus. Derfor må Guds Ånd "ha bodd i dem" — de var unnfanget ved Gud — MEN DE VAR IKKE FØDT AV GUD — for Jesus er den *førstefødte* blant mange brødre.

Men hvis *de* var *unnfanget* av Gud ved Den Hellige Ånd — og det flere hundre år før Jesus ble født, hvordan kunne da Jesus kalles "Guds *énbårne* Sønn"?

SVAR: Skriftstedene som kaller Jesus Guds *énbårne* [eller rettere: ENESTE unnfangede] Sønn, viser alle til at han ble avlet som Menneskesønnen, hans *første* fødsel — født av den kjødelige mor, Maria. Jesus var det ENESTE *menneske* som noensinne ble unnfanget ved Gud før sin KJØDELIGE fødsel. Enkelte oversettelser omtaler Jesus i Åp. 1:5 som den *første unnfangede* — men i andre oversettelser, også de norske, står det med rette den *førstefødte* — som viser til hans oppstandelse, ikke til hans fødsel som menneske av sin mor, Maria.

Jesus var IKKE den første unnfangede i den betydning som Abraham, David og profetene i Det gamle testamente var unnfanget.

Før Jesus ble unnfanget i Maria, var han ikke Guds SØNN. Gud er den guddommelige FAMILIE. Jesus var medlem av denne Familien. I Joh. 1:1 kalles han "Logos" — Ordet. Han hadde liksom Faderen eksistert evig. Men han blir intet sted i Guds Ord omtalt som Guds SØNN før han ble unnfanget i Maria. Hans fødsel som menneske var hans første fødsel. Han oppgav den HERLIGHET han hadde hos Faderen så han kunne fødes inn i verden for å frelse den.

Abraham og mange andre — profeter og andre som skrev Bibelen — var unnfanget av Gud. De var i nøyaktig den samme stilling som kristne mennesker med Guds Ånd i seg er i idag. Men de har ikke, selv nå, ARVET — kommet inn i — Guds Rike. De er ennå ikke blitt FØDT av Gud.

Jesus måtte bli den FØRSTE til å bli FØDT av Gud — den FØRSTEFØDTE av mange brødre. Det var hans annen fødsel, slik oppstandelsen vil bli vår! "Og enda alle disse fikk vitnesbyrd for sin tro, oppnådde de ikke det som var lovet [å bli født inn i Guds RIKE], fordi Gud forut hadde utsett noe bedre for oss, så de ikke skulle nå fullendelsen uten oss" (Hebr. 11:39-40).

Dette BEVISER igjen at omvendelsen i dette liv — det å motta Den Hellige Ånd — bare er en unnfangelse — IKKE en fødsel! For fedrene og profetene i Det gamle testamente mottok Guds Ånd — men de ble ikke "født påny", for Jesus var den første som ble født på denne måten!

Hvordan skjer så denne PROSESSEN med å bli født påny?

Hvilken VEI?

Peter viste oss VEIEN og betingelsene. Omvend dere, sa han, og bli døpt, som en handling i TRO på Kristus, hans utgytte blod som betaling av straffen for våre synder og hans oppstandelse som gjør evig liv og gjenfødelse mulig for oss. Da, sa han, skal vi motta Den Hellige Ånd.

De som Den Hellige Ånd bor i, HØRER KRISTUS TIL (Rom. 8:9); alle andre gjør det ikke. Men HVIS Guds Ånd bor i dem, vil Gud, SLIK SOM han oppreiste Kristus fra de døde, ved en oppstandelse oppreise alle slike til udødelig,

åndelig liv — idet de vil bestå av ånd slik Kristus gjør det.

Alle disse skriftstedene GJØR DET HELT KLART at vi må bli *født påny* ved, og BARE ved, en oppstandelse til åndelig substans.

Vi er nå Guds kommende arvinger og Kristi medarvinger — *ennå ikke slike som har arvet* og allerede er blitt medeiere av Riket.

Menneskets fødsel

Hva er en fødsel? Hva menes med å bli født?

Den egentlige, endelige *fødsel* kalles *nedkomsten* — et spebarn blir utfridd fra morens liv.

Men denne *fødsel* krever en far såvel som en mor! Hvis det ikke var for den del faren bidro med i prosessen, ville det ikke være noe foster å *føde*. MEN HER ER DET ET TIDSELEMENT. Farens andel i det som senere skal bli *fødselen*, er å avle — befrukte — besvangre. Fra hans kropp utstrømmer sædcellen som forener seg med en eggcelle i moren og *starter* liv i den. Dette skjer 9 måneder før *nedkomsten* — eller *fødselen*.

Vi sier *aldri* på norsk at umiddelbart etter at et embryo i moren er unnfanget — besvangret eller befruktet av faren — så er det allerede FØDT! Fødselen har ikke funnet sted! Å si noe slikt ville lyde dumt, latterlig!

Fra det øyeblikket unnfangelsen har skjedd, må det følge en PROSESS, i en *svangerskapsperiode* på 9 måneder. Embryoet får etterhvert menneskeform og kalles da et foster. Det må utvikle seg og vokse fysisk for å bli født. Tilsvarende er det med å bli født påny i en åndelig fødsel.

Det som kommer fra den guddommelige Far, er Den Hellige Ånd. Slik som det ufødte barn i morens liv, selv i forsterstadiet, er foreldrenes (ennå ufødte) barn, slik er de som Guds Ånd bor i, allerede Guds barn. Men de er fortsatt av den *første fødsel* — fortsatt mennesker — består fortsatt av fysisk kjød. De er fortsatt i sin åndelige mor — menigheten — som fortsatt er i denne forgjengelige, nåværende verden, dog ikke av den. Når de er *født* av Ånd, sa Jesus, da vil de *være* ånd.

Men hvis Guds Ånd bor i dem, *da* vil Gud oppvekke dem (hvis de er døde), eller *forvandle* dem (hvis de ennå er i live) fra fysisk til åndelig substans ved Kristi gjenkomst. De vil så

nedkomme — forløses fra moren, menigheten, og inn i Guds Rike.

Fra den *første fødsel* er vi, og forblir vi, KJØD! MENNESKE-vesener!

Fra den *annen fødsel*, som er åndelig, skal vi *være* ånd, ikke lenger kjød — men *ånds-vesener*! Guddommelige!

De greske ordene

Det nye testamente i Bibelen ble opprinnelig skrevet på *gresk*. Det er uunngåelig at oversetterne stilles overfor visse vanskeligheter når de oversetter fra et språk til et annet.

Det er for eksempel visse særegne uttrykk som er vanlige i ett språk, men som ikke har noe tilsvarende uttrykk i et annet.

Ett ord kan ha mer enn én betydning i et språk hvor det tilsvarende ord i et annet språk ikke har de samme forskjellige meningene. For eksempel kan det norske ordet *kort* bety det motsatte av lang, eller det kan som substantiv bety et post- eller spill-kort, eller som bydeform av et verbum bety f.eks. kort av på teksten.

Men ved å sjekke forskjellige oversettelser og ved å *forstå* den sammenhengen det står i og alle Bibelens andre skriftsteder *i forbindelse med* samme emne, kan vi imidlertid komme til den rette betydning ut fra hvordan den er uttrykt på norsk.

Et slikt eksempel er det opprinnelige greske ordet for det norske ordet *født* — et ord Jesus brukte da han talte med Nikodemus.

Det greske ordet som i Joh. 3:3-8 er oversatt *født*, er *gennao*. Her er de engelske (norske) definisjoner på det greske ordet *gennao* ut fra de ledende leksika og gresk-engelske ordbøker:

Thayer: "gennao: 1. egentlig: *avle barn (farens del)*. Matt. 1:1-16; Apg. 7:8, 29: *etterfulgt av ek med genitiv: få barn (mors del)*. Matt. 1:3, 5, 6; *sjeldnere: å føde (morens del)*. Luk. 1:13, 57; 23:29; Joh. 16:21, osv. 2.a. generelt: *oppildne, få til å spire, opphisse . . . d. spesielt i evangeliene og 1.Joh. brev om Gud som overdrar til menneskene den natur og de anlegg som hans sønner vil ha, idet han inngir dem åndelig liv, dvs. ved sin egen hellige makt*

påvirker og overtaler sjelene til å ha tro på Kristus og leve et nytt liv helligt Gud selv."

Liddell and Scott: "gennao: å avle, knyttet til faren; å bære frem og føde, knyttet til moren; II. å frembringe ("generate"), produsere." (Det amerikanske *Webster* definerer "generate" som "å avle; frembringe".)

Strong: "gennao: å avle (egentlig av faren, men i utvidet betydning også av moren); i figurlig betydning å reprodusere: gå med barn, avle, bli født, frembringe, unnfange, nedkomme, befrukte, lage, springe ut."

Young: "Gennao: å avle, nedkomme."

George Ricker Berry: "gennao: å avle, gi fødsel til, produsere, være årsak til; i passiv form: å bli unnfanget, født (ofte i Joh. om åndelig fornyelse)" (Det vil si å motta eller å ha mottatt Den Hellige Ånd, bli unnfanget).

En innfødt greker på Kypros uttrykte det i en privat korrespondanse slik: "verbet *gennao* viser til FREMBRINGELSE VED FØDSEL." Og videre . . . "det viser til en frembringelse ved en prosess som alltid inkluderer en fødsel." Han la større vekt på fødsel enn på unnfangelse eller befruktning — men da han ble spurt om det ikke også INKLUDERTE en befruktning ved den mannlige sæd, og unnfangelsen såvel som svangerskapsperioden, da var han enig i at det gjorde det.

Men det må noteres at de lærde AUTORITETER hvis definisjoner er gjengitt ovenfor, alle legger først og størst vekt på *avlingen* ved faren. Det er som jeg alltid har sagt en PROSESS med et tidsmoment innlagt mellom de forskjellige stadier.

Det kan kanskje gjøres klarere i ikke-teknisk språk ved å forklare at i noen språk innbefatter et ord hele TIDSSYKLUSEN uten å skjelle mellom fortid, nåtid og fremtid i prosessens stadier. På norsk har vi for eksempel ett ord for *arving*. Det skjeller ikke mellom den unge (engelsk: *heir*) som i fremtiden skal arve sin fars eiendom, og den eldre (engelsk: *inheritor*) som etter sin fars død har arvet eiendommen.

En franskmann sa: "Hvis jeg var forfatter, ville jeg langt foretrekke å skrive på engelsk fordi det har så mange flere ord som uttrykker de forskjellige nyanser i meningene." (En nordmann kunne ha sagt det samme.)

Det er altså en TIDSPERIODE mellom befruktningen ved den mannlige sæd og fødselen — nedkomsten fra morens liv

— og denne perioden kalles på norsk *svangerskapsperioden*. På norsk omtaler vi aldri et foster i svangerskapsstadiet som en som er *født*. Tilsvarende kan vi ikke på norsk omtale en kristen, som Guds Ånd bor i, som å være "født" av Gud. Mitt oppdrag er å gjøre sannheten helt KLAR.

Definisjon: "Overnaturlig unnfangelse ved Den Hellige Ånd"

"Å befrukte betyr befruktning, handlingen eller prosessen med å produsere eller frembringe; få avkom" [fra *New English Dictionary of Historical Principles*, 1888]. Det er også interessant i samme leksikon å finne følgende: "1873, C.M.Davies: De tror på ens overnaturlige befruktning ved Den Hellige Ånd."

Den enkle leksikon-forklaringen (Webster) er: "1: som far å avle, frembringe. 2: *Forårsake*." *Befrukte* viser til faren. Og farens handling er å forårsake *starten* på prosessen frem imot fødselen.

Det ene greske ordet, *gennao*, betyr således PRODUKSJON GJENNOM EN PROSESS som innbefatter — og blir startet opp med inngivelsen av et befruktende og livgivende element fra faren. Det er en TID da kulminasjonen i en FØDSEL *ennå* ikke har funnet sted.

På gresk omfatter ordet GENNAO hele PRODUKSJONSPROSESSEN. Men på norsk er ordet *fødsel* IKKE altomfattende. Det viser bare til sluttfasen i prosessen — tiden for nedkomsten — barnets fødsel fra morens liv. På norsk betyr ens fødselsdag alltid DAGEN en ble født og kom ut av mors liv, eller årsdagen for når dette fant sted.

De kristnes NÅVÆRENDE status

La oss nå merke oss et av de problemer vi må vente når vi for verbet *gennao* bruker *vår* gjengivelse, *født påny* av Gud.

Da Jesus talte med Nikodemus, viste han til TIDSPUNKTET da vi kan *se, komme inn i*, Guds Rike. Det er TIDEN for den endelige FØDSEL. For Kongeriket er faktisk Guds Familie. Derfor gjenga oversetterne ganske riktig det greske ordet *gennao* i Joh. 3:3-8 med det norske ordet *født*.

Sammenligner vi dette med 1.Kor. 15:45-53, oppstandelseskapitlet, så blir det helt klart at vi *ikke kommer inn i* og

arver Guds Rike mens vi ennå er av kjøtt og blod, men først etter oppstandelsen til *åndelig substans*.

Å være *født påny* viser til tiden — den *fremtidige* tilstand — da vi skal *være* ånd og ikke lenger kjøtt og blod — faktisk *født ved* oppstandelsen.

Men i visse skriftsteder er det greske ordet *gennao* brukt for å vise til det *nåværende* stadiet hos dem som har mottatt den åndelige, livgivende, befruktende Hellige Ånd. De er, i og med at de har mottatt Guds Hellige Ånd, Guds barn i samme forstand som fosteret er det ufødte barn til sine kjødelige foreldre.

Vi er i stadiet — TIDSINTERVALLET — etter unnfangelsen, men før fødselen. For oss mennesker er det medisinske uttrykket for dette stadiet *svangerskapsperioden*.

Vi er *nå UNNFANGEDE* Guds barn — men ennå *mennesker* av kjøtt og blod — ennå slike som *skal arve* — ennå ikke guddommelige vesener av ånd — ennå ikke slike som har arvet — slike som er født inn i, eller har sett, eller har arvet Guds Rike — og dermed ennå ikke FØDT av Gud.

Med andre ord — hvor sjokkerende Guds sannhet enn kan lyde for enkelte som denne sannheten er ny for, så er det som er født av mennesker, født inn i en *menneskefamilie* — *menneskeriket* — og det som er født av Gud, er født inn i familien GUD — GUD-Riket — GUDS Rike og Familie! Men så lenge vi ennå er av kjøtt og blod, er vi bare unnfanget av Gud — vi er ennå ikke "nedkommet" inn i hans FAMILIE — hans RIKE!

Forskjellige oversettelser

I og med at Det nye testamente ble skrevet på gresk er våre norske bibler oversatt fra gresk.

Og i med at det greske *gennao* er et altomfattende uttrykk for hele prosessen fra avlingen ved faren, og i henhold til leksika, til og med sluttfasen som kulminerer med fødselen, må oversetterne i hvert tilfelle beslutte hvilket norsk uttrykk som skal brukes.

Det har vært den romersk-katolske kirkes lære at deres kirke er Guds Rike. Når en tar imot den katolske tro, blir en av katolisismen ansett for allerede å ha *kommet inn i* Guds Rike. Protestantene har i det store og hele fulgt den

antagelsen til også å gjelde for protestanter, skjønt noen oppfatter Guds Rike som et eller annet eterisk som er "etablert i menneskenes hjerter". Mange oversettere *antok denne feiltagelsen*. Det førte til at de i mange tilfeller oversatte *gennao* med det norske ordet *født* hvor det med rette skulle vært oversatt *unnfanget*. De valgte ganske enkelt det norske uttrykket som passet med deres feilaktige tro. Og ettersom det greske *gennao* er et uttrykk som dekker hele prosessen fra og med unnfangelse til og med fødsel, oversatte de *gennao* med det norske ordet *født* — også i de tilfeller hvor jeg ut fra mange skriftsteder har BEVIST at kjøtt og blod IKKE ennå er FØDT påny av Gud.

I hvert tilfelle hvor det greske *gennao* viser til Åndsunnfangede kristne, skulle det vært oversatt "unnfanget".

Legg merke til noen få fremstående eksempler!

I Joh. 1:13 står det i 1930-oversettelsen [og tilsvarende i '78' og i danske og svenske bibler]: "Og de *er født* ikke av blod, heller ikke av kjøds vilje, heller ikke av manns vilje, men av Gud." I American Revised Version (ARV) står det i en fotnote: "eller *unnfanget*", som det skulle ha stått. Andre eksempler forekommer i 1.Joh.s brev:

ARV gjengir 1.Joh. 2:29 med rette: "*er unnfanget* av ham", men i de skandinaviske bibler står det feilaktig: "... hver den som gjør rettferdighet, er *født* av ham."

1.Joh. 4:7 er i skandinaviske bibler feilaktig gjengitt: "... hver den som elsker, er *født* av Gud." Men Revised Version har rettet denne feil og gjengir: "... er *unnfanget* av Gud."

I 1.Joh. 5:1 står det i skandinaviske bibler: "Hver den som tror at Jesus er Kristus, han er *født* av Gud, og hver den som elsker 'ham som *fødte*' [på norsk endret til: 'Faderen'], han elsker også den som er *født* av ham."

Her er ved Guds Hellige Ånds inspirasjon det greske ordet *gennao* brukt *tre ganger* i samme verset; og hver gang feilaktig oversatt: *født* [på norsk en gang ytterligere endret til: 'Faderen']. Den engelske King James Version oversetter de to siste *gennao* riktig med "*avlet*" eller "*unnfanget*"; men det første er også der feilaktig oversatt "*født*".

ARV rettet også denne feilen og gjengir den riktige teksten: "Hver den som tror at Jesus er Kristus er *unnfanget*

av Gud, og hver den som elsker Gud som avler, han elsker også den som er unnfanget av ham."

Et siste eksempel: 1.Joh. 5:4 — de skandinaviske bibler gjengir feilaktig: "For alt det som er *født* av Gud, seirer over verden ...", men American Revised Version har rettet det til: "For alt det som er *unnfanget* av Gud, seirer over verden ..."

Riktig oversatt

Legg nå raskt merke til noen få eksempler hvor det SAMME GRESKE ORDET er korrekt oversatt "*avlet*".

1.Kor. 4:15; apostelen Paulus skriver til dem som er omvendt under hans forkynnelse. Den norske 1930-oversettelsen sier: "For om I og har ti tusen læremestere i Kristus, så har I dog ikke mange fedre; for jeg har *avlet* eder i Kristus Jesus ved evangeliet." Her er det riktig oversatt og viser at de som Paulus omvendte i Korint, som ble hans "åndelige barn", var blitt *avlet*, unnfanget, av Gud, *men ennå ikke FØDT*.

Å erfare omvendelse i dette liv er en *unnfangelse* — en "befruktning" — en "besvangring" — *men ennå ikke en fødsel!* Dette skulle vi nå ha gjort svært TYDELIG!

Nok ett — Matt. 1:20 — her taler engelen om unnfangelsen av Kristus i jomfru Maria ved Den Hellige Ånd, og her kunne de nordiske oversettere ikke unngå å oversette *gennao* med "avlet" eller "unnfanget", selv om de i den parallelle beretning i Hebr. 1:5 falt tilbake til ordet "født". Dette viser at Kristus som senere ble FØDT av Gud ved en oppstandelse fra de døde (Rom. 1:4), faktisk var en UNNFANGET SØNN AV GUD på en måte som ingen engler er eller kan bli. Engler er bare *skapte* vesener. De er ikke faktisk *unnfanget* av Gud. I den forstand er de således ikke *fødte* sønner, slik som Kristus nå er det — og *som vi kan bli det*. Legg merke til følgende vers: "For til hvem av englene har han noensinne sagt: Du er min sønn, jeg har født [KJV: *avlet*] deg idag?"

Nå bør dette være helt klart. En omvendt — en som har angret, som har tatt imot Kristus som Frelser og mottatt Guds Hellige Ånd, har virkelig en *endret* innstilling, et *endret* syn på og formål med livet — hele karakteren *begynner* å forandre seg og gå i motsatt retning. MEN MAN ER IKKE USYNLIG FOR DET MENNESKELIGE ØYE! Man *består* ikke av ÅND. Man består fortsatt

av kjøtt og blod, selv om Guds Hellige Ånd er kommet inn i, og nå bor i, og leder ens MENNESKESINN.

Når vi ikke kan synde

Det er spesielt ett vers som har forundret millioner, tatt motet fra tusenvis som ikke har forstått det, og fått noen til å beskyldte Bibelen for å motsi seg selv.

Se på dette verset! Det sier: "Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi hans [Guds] sæd blir i ham, og *han kan ikke synde, fordi han er født av Gud*" (1.Joh. 3:9).

Er så dette en motsigelse av vers 8 i første kapittel i samme brev som sier at vi bedrar oss selv hvis vi tror vi ikke har synd? Svaret er lett å forstå.

Husk at i Det nye testamentes språk viser pronomenet "vi" eller "oss" til omvendte kristne. (De uomvendte omtales som "de" eller "dem". Et eksempel står i 1.Tess. 5:3, 4: "Når *de* sier: Fred og ingen fare! da kommer en brå undergang over *dem* . . . og *de* skal ingeniunde unnfly. Men *I* [dere], *brødre*, er ikke i mørket, så dagen skulle komme over *eder* [dere] som en tyv.")

I 1.Joh. 1:8-9 leser vi: "Dersom *vi* sier at *vi* ikke har synd, da dårer vi oss selv, og sannheten er ikke i oss; dersom vi [kristne] bekjenner våre synder . . ." Dette verset viser til synder som blir begått, skjønt selvsagt ikke med vitende og vilje, *etterat* vi er omvendt. ". . . er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og rensar oss fra all urettferdighet. Dersom vi [VI KRISTNE] sier at *vi* ikke har syndet, da gjør vi ham til løgner, og hans ord er ikke i oss" (vers 10). Så neste vers, 1.Joh. 2:1: ". . . og *om* noen synder, da har *vi* [kristne] en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den rettferdige." Det tales her om Kristus i hans nåværende embete som vår Yppersteprest.

De kristne skulle ikke synde

Naturligvis lærer Bibelen at de kristne *ikke skal synde*. Første del av 1.Joh. 2:1 (ikke ovenfor sitert) lærer det. Vekten gjennom hele Det nye testamente ligger på å få synden rykket ut — overvinne synd — *vokse* i Guds rettferdighet, alltid i retning av det fullkomne.

Men disse og tallrike andre vers (særlig apostelen Paulus'

erfaringer, Rom. 7:14-25) sier tydelig at omvendte kristne faktisk syndet — dog ikke at de vanemessig praktiserer synd med vitende og vilje. Det er opplagt *ikke umulig!*

Se på Jesus Kristus selv! Skriften sier *han ikke syndet* — likevel lærer den entydig at det hele tiden var *fullt ut mulig* for Jesus å synde. Jesus i menneskelig skikkelse "*er blitt prøvd i alt i likhet med oss, dog uten synd*" (Hebr. 4:15). Intet skriftsted sier at han *ikke kunne* synde.

Så her har vi mange skriftsteder som viser at det IKKE ER UMULIG for omvendte kristne å synde — det var IKKE engang UMULIG for Jesus! Og dog har vi i 1.Joh. 3:9 i skandinavisk oversettelse den loddrette erklæring at hvis og når vi faktisk ER født av Gud, vil vi ikke være istand til å synde — det vil da være umulig!

To oversettelser

Her igjen må oversetterne beslutte *hvordan* verbet *gennao* skal gjengis. Og det *må* bestemmes ut fra konteksten i sin helhet.

Noen nyere (utenlandske) oversettelser gjengir det "unnfanget" eller "avlet", idet de antar at skriftstedet taler om at kristne *nå* ikke i likegyldighet fortsetter å *praktisere* synd, slik de gjorde før omvendelsen. De vet godt at det IKKE ER UMULIG for kjødelige kristne å synde *nå*. Så de gjengir det i betydningen vanemessig *fortsettelse* med å synde, når de først er *unnfanget* av Gud.

På den annen side kan det MEGET VEL, som i de skandinaviske oversettelser, gjengis "FØDT", uten noe som helst selvmotsigelse.

Legg merke til dette i 1.Joh. 3:1: "Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal kalles GUDS BARN [SØNNER] . . . I elskede! *Nå er vi Guds barn*, og det er ennå ikke åpenbaret *hva vi skal bli*; vi vet at når HAN [Kristus ved sin gjenkomst] åpenbares, DA SKAL VI BLI HAM LIK; for vi skal SE HAM som han er" (1.Joh. 3:1-2).

Her tales det om den tiden da vi vil *være ånd* — FØDT av Gud.

HVA vi skal bli

Legg nå merke til dette! Forstå *HVA* vi skal bli *når* vi er

FØDT av Gud! Så, som det neste, skal vi se — ennå fremtid — *når* vi skal bli født av Gud.

Dette skriftstedet i det vidunderlige 3.kapittel av 1.Joh. sier klart at "vi" — de unnfangede omvendte KRISTNE — allerede nå er Guds SØNNER. Ja selvsagt, og det bitte lille embryo, ikke større enn et knappenålshode i mors liv, er allerede sin kjødelige fars SØNN (eller datter), selv om det ennå ikke er FØDT.

Dernest viser dette skriftstedet at "det er ennå ikke åpenbaret HVA VI SKAL BLI."

Fatt dette! Er det ikke KLART? Vi skal senere BLI noe annet. Selv om vi allerede er unnfangede Guds SØNNER, er vi selvfølgelig fortsatt KJØD — fortsatt materie — fortsatt SYNLIGE. Men DET VI SKAL BLI er ennå ikke blitt åpenbart. Vi SKAL, slik Jesus forklarte Nikodemus, BLI udødelig ånd. Det er det vi senere skal bli!

Men dette skriftstedet sier videre — les det! — forstå denne herlige, HERLIGE SANNHETEN! — vi vet at når HAN, Kristus, kommer til syne ved sin gjenkomst, skal vi være ham lik!

Hva er så HAN lik? Hvis vi vet det, kan vi også vite hva kristne som er født påny da skal være lik — for de skal være LIK HAM!

Hvordan ser den HERLIGGJORTE Kristus ut? Hans øyne gnistrer som ildsluer! Hans føtter gløder som skinnende kobber. Hans ansikt skinner som SOLEN når den skinner i SIN FULLE KRAFT — så lysende at det ville blende deg hvis han var synlig for deg nå! (Åp. 1:14-16; 19:12-13; Matt. 17:2.)

Og SLIK er det DU og jeg skal se ut hvis og når vi til slutt er FØDT av GUD! Disse forførte menneskene som snakker om at de har opplevd å "bli født påny", ser absolutt ikke SLIK ut!

NÅR født påny?

Denne fantastiske, herlige begivenheten å bli FØDT av Gud vil finne sted ved de RETTFERDIGES OPPSTANDELSE — på det tidspunktet da Kristus vender tilbake til jorden!

Vi er nå kjød — slett, forgjengelig kjød gjenstand for forråtnelse og forfall. Men ved Kristi gjenkomst når vi skal bli født av Gud, skal dette forgjengelige legeme bli forvandlet og gjort nøyaktig lik Jesu herliggjorte legeme!

Ja, jeg vet at dette muligens er for vidunderlig til at du kan fatte det!

Men skriftsted etter skriftsted stabler opp for oss en bekreftelse på denne fantastiske sannhet!

Se på selve oppstandelseskapitlet, 1.Kor. 15.

Bibelen som er Guds budskap og instruksjon til menneskeheten, forkynner ingen steder noe slikt som den hedenske lære om en "udødelig sjel" som ved døden drar til himmelen. Den lærer at sjelen er dødelig og skal dø (Esek. 18:4, 20, 1857-oversettelsen og fortsatt i de danske og engelske oversettelsene hvor det står: "den sjel som synder, *den* skal dø.")

Men den forkynner de dødes oppstandelse.

Men når? Ved Kristi gjenkomst!

"For likesom alle dør i Adam, så skal og alle levendegjøres i Kristus. Men hver i sin egen avdeling: Kristus er førstegrøden [det var for over 1900 år siden]; deretter skal de som hører Kristus til, levendegjøres *ved hans komme*" (1.Kor. 15:22-23).

Det er TIDSPUNKTET — ved Kristi KOMME! Og legg merke til at Kristus er "førstegrøden" — *den første* av dem som har vært mennesker til å bli FØDT AV GUD ved en oppstandelse fra de døde! Den sanne oppstandelse fra de døde!

Hva slags legeme?

Nå hvordan? Hva slags legeme? Dette spørsmålet blir stilt i vers 35. Legg merke til Guds svar:

"... Og når du sår" — begraver i jorden — "sår du ikke det legeme som skal bli" (vers 37). Det UDØDELIGE legeme som kommer opp i oppstandelsen vil ikke være dette simple, råtnende legeme av kjøtt og blod — men et anderledes legeme. Fortsett: "Men Gud gir det et legeme etter sin vilje . . . Så er det og med de dødes oppstandelse. Det såes i forgjengelighet; det oppstår i uforgjengelighet . . . der såes et naturlig legeme," det vil si et av NATURLIG KJØTT OG BLOD — "der oppstår et *åndelig legeme*" — som består av *ånd*! "Og likesom vi har båret den jordiskes bilde" — kjøtt og blod — av jorden — jordisk (vers 49) — "så skal vi og bære den himmelskes bilde" — lik GUD — lik KRISTUS i hans *herliggjorte legeme*!

Resten av dette kapitlet har vi dekket tidligere.

Kristus er bare den første

Jeg har vært far til to sønner. Jeg er menneske. *De* som var avlet av *meg*, var likesom meg født MENNESKER! Når vi er

FØDT AV GUD, skal vi være av SELVE HANS FAMILIE. Vi skal være *ånd* slik HAN er Ånd — udødelige slik HAN er udødelig — guddommelige slik HAN er guddommelig!

HVORFOR VET ikke organisert bekjennende "kristendom" dette? HVORFOR skal dette synes utrolig, umulig og for enkelte lik blasfemi?

HVORFOR?

Det nye testamente i din Bibel lærer hele veien igjennom denne sannheten! Jesus lærte den! Paulus lærte den! Peter lærte den! Johannes lærte den! Den Hellige Ånd INSPIRERTE DEM til den gjentatte ganger!

Vi har i Filipperne 3:20-21 — slik det også er fastslått i 1.Kor.15 — sett at våre forjengelige legemer ved Kristi komme skal bli forvandlet til *ånd*, gjort UDØDELIGE, formet som KRISTI HERLIGGJORTE LEGEME. Det er tidspunktet da vi skal bli FØDT AV Gud. Og DEN forvandlingen *finner ikke sted* i DETTE LIV. Alle disse oppriktige menneskene som tror de er blitt "født påny", HAR ALDRI OPPLEVD DENNE FORVANDLINGEN!

Nå så vi i 1.Kor. 15:23 at Kristus, som var FØDT AV GUD ved oppstandelsen, var FØRSTEGRØDEN av dem som skulle oppstå — de som skulle bli *født påny*!

Tro så på andre skriftsteder som sier det samme!

Tro Rom. 8:29: "For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønn [Kristi] BILLEDE, forat han skulle være den førstefødte blant mange brødre." Kristus ble født som Guds SØNN ved en oppstandelse fra de døde (Rom. 1:4). Han var bare den første til å bli slik FØDT AV GUD blant MANGE BRØDRE. Vi skal bli i selve hans BILDE — slik han *nå* er! Vi skal bli satt på HANS EGET PLAN — som hans BRØDRE — også bli FØDT AV GUD — bli GUDS SØNNER!

Vi er allerede — HVIS vi er virkelig omvendte — *unnfangede* sønner — men hva vi SKAL BLI, i oppstående HERLIGGJORTE LEGEMER — er ennå ikke *åpenbart* — kan ennå ikke sees (1.Joh. 3:1-2).

Gud skal ha MANGE SØNNER født etter seg. Av alle disse var JESUS den første til å bli slik FØDT. Han er hittil det ENESTE menneske som er FØDT av Gud, selv om mange allerede er UNNFANGET!

Tro på Kol. 1:15, 18: Han [Jesus] "er et BILDE av GUD DEN USYNLIGE, den FØRSTEFØDTE fremfor enhver skapning . . . den

FØRSTEFØDTE av de døde." Ja, bare den første av mange BRØDRE i selve GUDS, den USYNLIGES, HERLIGE strålende UTSEENDE. Og vi skal bli likedannet med det SAMME UTSEENDE (Rom. 8:29).

Vil du TRO dette?

Vil du nå tro det Gud sier i Hebreerbrevet?

HVORFOR skulle Gud være opptatt av menneskene? Fra et lite fly ser vi ut som maur her nede fra. Fra et jettfly i åtte til ni tusen meters høyde har menneskene på jorden skrumpet inn til det usynlige. *Hvor uendelig små* må vi ikke synes å være for GUD? HVORFOR skulle han bry seg med oss?

Svaret er gitt i Hebr. 2 fra og med vers 6. Gud gjorde mennesket lite ringere enn englene, men i Guds HENSIKT og PLAN har han KRONET mennesket, slik han først kronete Kristus, med *herlighet og ære*.

Hvordan er den HERLIGHET som Kristus nå er KRONET med? En krone markerer KONGEVERDIGHET — regentskap — autoritet — makt. Like før Jesus Kristus steg til himmelen, sa han at ALL MAKTE i universet — i himmelen og på jorden — var gitt HAM.

I Hebr. 1:1-3 er det åpenbart at Kristus nå er avglansen [eller GLANSEN] av Guds HERLIGHET!

Ja, hans øyne er som lynende ildsluer — hans ansikt stråler som SOLEN i sin fulle kraft.

Kristi HERLIGHET er slik at han nå opprettholder og kontrollerer all kraft, energi og makt som eksisterer OVER ALT — suveren MAKT over hele universet!

Tro nå hva Gud sier om OSS — Hebr. 2:10: "For det sømmet seg for ham . . . da han førte MANGE barn [SØNNER] TIL HERLIGHET, gjennom lidelser å fullende deres frelses høvding [leder, foregangsmann eller pionér]." Og i vers 11 kaller Jesus oss sine BRØDRE.

Å, for en uforlignelig, altoverstrålende HERLIGHET Gud har til hensikt å gi oss — *når vi er født påny!* Åpenbaringen 1:13-17 gir oss en grafisk beskrivelse av den fremtidige herlighet.

HVORFOR ikke nå?

Men som vi leser i Hebr. 2:8, vi ser *ennå* ikke all den

HERLIGHET som ennå bare KRISTUS har arvet. Hvorfor er vi så *ennå ikke født?*

Fordi vi, når så skjer, blir gitt en slik MAKT til å lede, dirigere og kontrollere at vi først må være TRENET opp og ha en *fullkommen åndelig KARAKTER* utviklet i oss, så vi uten fare kan bli tiltrodd en slik enorm makt!

Gud SKAPTE universet. Han er den VIRKELIGE suverene Hersker! Han kommer ikke til å overdra denne makten til å herske til noen andre enn de som vil styre på *hans måte*, som vil ADLYDE HAM, *adlyde* HANS STYRELSE og UNDER HAM utøve HANS STYRELSE!

Så det er BARE de som er LEDET ved Guds Hellige Ånd og etter HANS VEIER, som er Guds SØNNER (Rom. 8:14). Vi må begynne å BESEIRE vår egen egoistiske natur, denne verdens gale VEIER, som er blitt faste VANER, og djevelen. Vi må "VOKSE i nåde og kjennskap til vår Herre og Frelser Jesus Kristus" (2.Pet. 3:18).

Ja, akkurat som det ufødte, men unnfangede menneskefoster må VOKSE fra sin startstørrelse, ikke større enn et knappenålshode, næret av fysisk føde, må vi når vi er inngitt GUDS HELLIGE ÅND — HANS LIV — VOKSE *åndelig*, næret av Guds Ords, Bibelens, *åndelige føde*, og ved BØNN og det som er mulig av samkvem med virkelig unnfangede BRØDRE i Guds SANNHET.

MED MINDRE vi *virkelig* fortsetter å VOKSE i åndelig karakterutvikling og blir mer og mer LIK GUD, vil vi bli som det ufødte barn som blir dødfødt — eller en abort! OG SLIKE BLIR ALDRI FØDT AV GUD!

MORGENDAGENS HERLIGE VERDEN

For noen VIDUNDERLIGE, nesten UFATTELIG *HERLIGE*, *GODE NYHETER!*

Og det BESTE av det hele er at KRISTI KOMME nå nærmer seg MEGET RASKT! Bare noen få år igjen! Og så — den FREDELIGE, LYKKELIGE, HERLIGE *MORGENDAGENS VERDEN!*

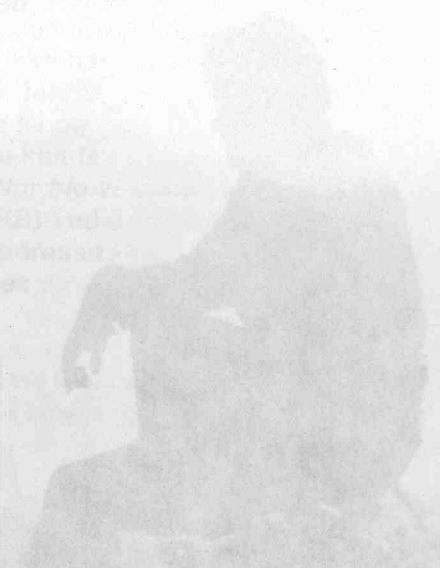
Alle som nå er Guds *unnfangede* sønner, skal da bli FØDT — opphøyet fra dødelige til UDØDELIGE, fra forgjengelig KJØD til ånd — MENNESKER til GUDDOMMELIGE VESENER!

Og DEN SANNE OPPLEVELSEN av å bli *født påny* vil uten

sammenligning være mere HERLIG enn den falske, vage, meningsløse, såkalte "født-påny" opplevelsen som forførte I TUSENVIS tror de har hatt nå.

Kan ditt sinn fatte hvilken utrolig, altoverveldende HERLIGHET det sanne potensiale til dem som virkelig TROR, ANGRER og ADLYDER, er?

Men skriftstedene som rett for øynene på oss avslører disse HERLIGE GODE NYHETENE, varsler oss også om å TA DETTE ALVORLIG, så vi *gjør vårt kall og vår utvelgelse SIKKER!* □

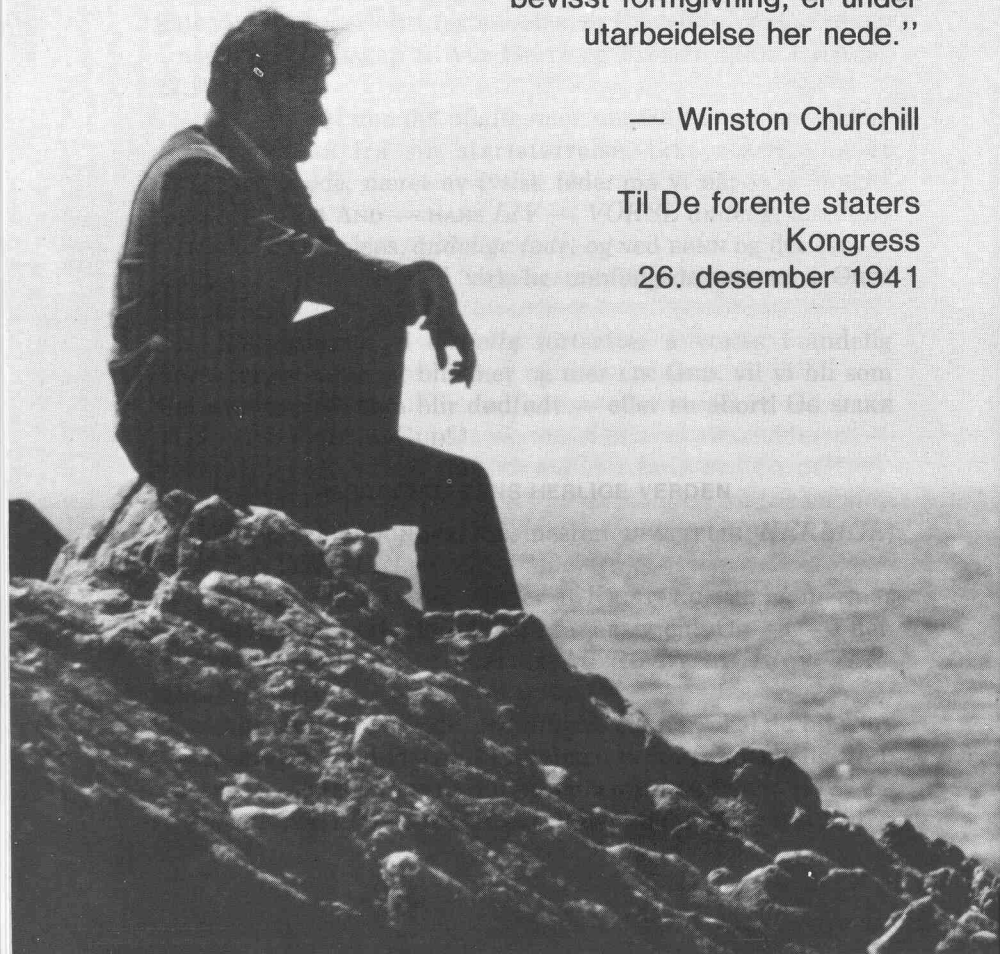

Hvorfor ble vi født?

“Jeg vil si at det menneske i sannhet må ha en blind sjel som ikke kan se at en stor hensikt, en bevisst formgivning, er under utarbeidelse her nede.”

— Winston Churchill

Til De forente staters
Kongress
26. desember 1941

Churchill forstod at menneskenes blod, svette og tårer ikke er forgjeves. Det var ikke meningen at livet skulle være formålsløst, det var ment som en rik og givende opplevelse. Fra fødselen er hvert menneske i besittelse av et utrolig potensial, som få utvikler eller til og med er klar over. Det synes ikke å være noen samstemmighet om hva mennesket er eller hvorfor det eksisterer, hvis det i det hele tatt er noen mening. Det er et formål med livet som vitenskapen ikke har oppdaget og religionene ikke har forklart. Det finnes universelle formål som fører til overstrømmende liv og lykke i en frustrert verden. Du kan få ditt gratis eksemplar av *Hvorfor ble vi født?* [NB] (også på dansk-DKB) ved å sende din forespørsel til vår adresse nærmest deg. Se adresselisten på neste side.

Hvorfor
ble vi
FØDT?

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits (fransktalende): Case Postale 10, 91, rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris Cédex 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Holland og belgisk Flandern: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institucion Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Syd-Amerika: Institucion Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Australia, India, Sri Lanka og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavsoyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Syd-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya og resten av Øst- og Sentral-Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

DETTE HEFTET UTGIS GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE.

Det er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte Kirkens arbeid. Bidrag mottas med takknemlighet. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag.

19037 8501

